

overensstemmelse med den tilsvarende afgrænsning af begrebet »den offentlige forvaltning« i offentlighedsloven og forvaltningsloven.

Med ordene »konkret tilbud« i lovteksten sigtes til tilbud, der er udformet specifikt til den pågældende kommune. Det er ikke fundet rimeligt at pålægge kommunalbestyrelsen en pligt til at iværksætte den i bestemmelsen omhandlede procedure i relation til generelle reklamebreve. Lovforslaget regulerer ikke i øvrigt kravene til den nødvendige præcision og detaljeringsgrad i det pågældende tilbud. Der er imidlertid grund til at fremhæve, at et udfordringstilbud har forskellige funktioner afhængigt af, om lovgivningen giver kommunalbestyrelsen adgang til at antage det private tilbud uden forudgående udbud. Hvor lovgivningen indebærer, at kommunalbestyrelsen ikke umiddelbart kan antage udfordringstilbudet, men alene udlicitere opgaven på grundlag af et offentligt udbud, vil tilbudet i første række have den funktion, at det kan danne grundlag for kommunalbestyrelsens overvejelse om, hvorvidt opgaven med fordel kan sendes i licitation. I sådanne tilfælde vil det efter omstændighederne kunne være fordelagtigt for tilbudsgiveren at undlade at specificere tilbudet nærmere og alene i hovedtræk angive karakteren af ydelsen og den pris, som tilbudsgiveren forventer at fastsætte i et bud i forbindelse med en eventuel udbudsrunde.

Retten til at få behandlet tilbud gælder alene for opgaver, som kommunen løser for sig selv. Et tilbud på en opgave, som kommunen i forvejen får udført af en ekstern leverandør, er således ikke omfattet af den foreslåede bestemmelse. Dette gælder, uanset om opgaven udføres af en anden kommune i medfør af de såkaldte kommunalfuldmagtsregler om overskudskapacitet og biproduktion eller i medfør af lov nr. 378 af 14. juni 1995 om kommuners og amtskommuners udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder. På tilsvarende måde omfatter bestemmelsen ikke tilfælde, hvor en privat afgiver tilbud til en kommune på en opgave, som kommunen får udført gennem deltagelse i et kommunalt fællesskab efter § 60 i den kommunale styrelseslov. Det skyldes, at den private i sådanne tilfælde i stedet kan rette tilbudet direkte til det kommunale fællesskab m.v., og at fællesskabet efter bestemmelsen i stk. 3 selvstændigt er underlagt pligten til at behandle private tilbud i overensstemmelse med lovforslagets generelle regler. Når en privat afgiver konkrete tilbud på udførelse af en opgave, som varetages af et kommunalt fællesskab, skal bestyrelsen i det kommunale fællesskab træffe beslutning om, hvorvidt opgaven fortsat skal udføres af det kommunale fællesskab.

Det tilføjes, at bestemmelsen naturligtvis ikke omfatter tilbud, der afgives som følge af kommunens offentlige udbud af en opgave efter f.eks. EU's udbudsregler.

Kommunalbestyrelsens beslutning om, hvorvidt den vil fortsætte med selv at udføre den pågældende opgave, har karakter af faktisk forvaltningsvirksomhed. Kommunalbestyrelsen vil derfor ikke i medfør af forvaltningslovens bestemmelser have pligt til at partshøre den private tilbudsgiver, inden der træffes beslutning på grundlag af sammenligningen med kommunens egen opgaveudførelse, ligesom forvaltningslovens regler ikke i sig selv vil føre til, at tilbudsgiveren har krav på en begrundelse, hvis kommunalbestyrelsen afslår tilbudet. Det fastsættes på den baggrund i bestemmelsens 2. pkt., at kommunalbestyrelsen skal underrette den private tilbudsgiver om kommunalbestyrelsens beslutning og ledsage denne af en begrundelse, hvis kommunalbestyrelsen ikke antager tilbudet. Hvor det er kommunalbestyrelsens politiske ønske om ikke at udlicitere den pågældende opgave, som har ført til afslaget, vil en kort bemærkning herom opfylde begrundelseskravet.

Bestemmelsen er ikke til hinder for, at kommunalbestyrelsen kan vælge at fortsætte med selv at udføre den pågældende opgave, uanset at det private tilbud måtte være mere fordelagtigt. Forslaget er heller ikke til hinder for, at kommunalbestyrelsen kan træffe beslutning om at udbyde den pågældende opgave. Det bemærkes i den forbindelse, at anden lovgivning efter omstændighederne kan være til hinder for, at kommunalbestyrelsen kan antage det private tilbud. Dels vil en række opgaver ikke kunne overlades til private. Dels indebærer bl.a. EU's udbudsdirektiver, at visse former for udlicitering alene kan ske på baggrund af et forudgående offentligt udbud. Der er naturligtvis intet til hinder for, at den private tilbudsgiver byder på et udbud, der er foranlediget af det tilbud, som vedkommende har afgivet i medfør af lovforslagets § 62 a. Den private tilbudsgiver vil ikke i et sådant tilfælde være forpligtet til i givet fald at fremkomme med det samme tilbud. Det gælder, uanset om kommunens udbud i sin opgaveafgrænsning svarer til det tilbud, som den private har afgivet til kommunen.

Det understreges, at ansvaret for opgaveløsningen påhviler kommunalbestyrelsen, uanset om det besluttes at overlade opgaven til en ekstern leverandør.

Det tilføjes, at bestemmelsen i stk. 1 ikke pålægger kommunalbestyrelsen nogen specifik pligt til – på foranledning af en potentiel tilbudsgiver – at tilvejebringe og udlevere detaljerede oplysninger om omfanget og arten af kommunens egen opgaveudførelse. Oplys-